

II

(Forberedende retsakter)

KOMMISSIONEN

Forslag til ændring af forslaget til Rådets direktiv om tilføjelse til det fælles merværdiafgifts-system og ændring af direktiv 77/388/EØF ⁽¹⁾

KOM(90) 182 endelig udg. — SYN 274

(Forelagt af Kommissionen den 17. maj 1990)

(90/C 176/12)

1. Følgende betragtninger indsættes mellem anden og tredje betragtning:

»den fuldstændige og endelige afskaffelse af de afgiftsmæssige grænser forudsætter imidlertid, at en række betingelser er opfyldt, og disse kan ikke opfyldes inden 31. december 1992;

det er derfor nødvendigt at indføre en klart afgrænset overgangsperiode i løbet af hvilken, der iværksættes overgangsforanstaltninger, der kan lette overgangen til de endelige afgiftsordninger og sikre, at den proces, der skal munde ud i den fuldstændige afskaffelse af afgiftsgrænser, bliver irreversibel;«

2. Artikel 2 affattes således:

»Artikel 2

Artikel 28 i direktiv 77/388/EØF affattes således:

Artikel 28

Uanset dette direktivs øvrige bestemmelser gælder følgende bestemmelser indtil senest den 31. december 1996, medmindre andet er fastsat i artikel 32:

- a) Ved levering af goder til en ikke-afgiftspligtig person eller en afgiftspligtig person, hvis aktiviteter er helt fritaget, og som ikke er omfattet af den almindelige ordning i littera b), andet led, anses leveringsstedet for at være det sted, hvor godet befinder sig på det tidspunkt, hvor forsendelsen eller transporten er nået frem til erhververen, forudsat at nedennævnte betingelser er opfyldt samtidig:

— leveringen består af andre goder end personkøretøjer og forsendes eller transporteres til en anden medlemstat end den, hvorfra transporten eller forsendelsen udgår;

— leveringen foretages som led i postordresalg. Ved »postordresalg« forstås en særlig form for økonomisk aktivitet, der består i detailsalg via kataloger. Ved »katalog« forstås ethvert tilbud til offentligheden afgivet gennem et hvilket som helst serieproduceret medium, der angiver de tilbudte artikler, således at nedennævnte tre kriterier er opfyldt:

— leveringsaftalen indgås ud fra et katalog, som forbrugeren har haft lejlighed til at gennemse, uden at sælger er til stede

— der er mulighed for løbende kontakt mellem sælger og forbruger om denne og enhver senere levering

— kataloget og aftalen angiver klart forbrugers ret til at returnere varerne til sælger inden for en frist på mindst syv dage regnet fra dagen for varernes modtagelse eller i løbet af dette tidsrum at ophæve aftalen uden anden forpligtelse end forpligtelsen til at behandle varerne med omhu.

— sælgernes årlige omsætning eksklusive merværdiafgift ved postordresalg til andre medlemsstater end den, hvorfra transporten eller forsendelsen udgår, overstiger modværdien i national valuta af 1 mio. ECU omregnet efter den omregningskurs, der var gældende på dagen for vedtagelsen af nærværende direktiv.

⁽¹⁾ EFT nr. C 252 af 22. 9. 1987, s. 2 (KOM(87) 322 endelig udg.).

Medlemsstaterne giver de afgiftspligtige, der ikke opfylder denne betingelse, mulighed for at vælge denne afgiftsordning for postordresalg. Denne mulighed gælder i to kalenderår.

b) På betingelser, som de fastsætter ud fra hensynet til en korrekt og enkel anvendelse af ovennævnte fritagelser og forebygning af enhver mulighed for svig, unddragelse og misbrug, indrømmer medlemsstaterne fritagelse for nedennævnte transaktioner, som sidestilles med de i artikel 15 omhandlede transaktioner, når de udføres af andre afgiftspligtige personer end dem, der kan opnå afgiftsfritagelse efter artikel 24 eller være omfattet af standardordningen efter artikel 25:

- levering af personkøretøjer fra sælgers driftslager, når disse køretøjer af sælger eller for dennes regning eller af en erhverver, som ikke er etableret i indlandet, eller for denne erhververs regning sendes eller transporteres til en anden medlemsstat end den, hvorfra forsendelsen eller transporten udgår;
- levering af goder bortset fra de under litra a) omhandlede og de i første led omhandlede personkøretøjer til en afgiftspligtig person eller til en ikke-afgiftspligtig person som defineret i artikel 4, stk. 5, når disse goder af sælger eller for dennes regning eller af en erhverver, som ikke er etableret i sælgers land, eller for denne erhververs regning, sendes eller transporteres til en anden medlemsstat end den, hvorfra forsendelsen eller transporten udgår.

Er erhververen af et gode en afgiftspligtig person, hvis aktivitet er helt fritaget for merværdiafgift, eller en ikke-afgiftspligtig person som defineret i artikel 4, stk. 5, finder denne bestemmelse dog først anvendelse fra det tidspunkt, hvor det samlede beløb for de tilsvarende køb ekskl. merværdiafgift i løbet af et kalenderår overstiger modværdierne i national valuta af 35 000 ECU omregnet efter den omregningskurs, der var gældende på dagen for nærværende direktivs vedtagelse. Dette beløb forhøjes til 70 000 ECU fra 1. januar 1995 og omregnes efter den på denne dato gældende omregningskurs. Beløbsgrænsen for disse indkøb, der danner grundlag for anvendelsen af denne bestemmelse, defineres som værdien ekskl. merværdiafgift af de indkøbte varer, som er sendt eller transporteret fra en anden medlemsstat end varernes ankomstmedlemsstat, dog ikke:

— personkøretøjer leveret efter reglerne i første led,

— varer leveret efter reglerne i litra a),

— varer leveret af en afgiftspligtig person, der er omfattet af fritagelsesordningen i artikel 24.

Denne bestemmelse gælder også, når grænserne på henholdsvis 35 000 ECU og 70 000 ECU ikke er overskredet, såfremt køberen har valgt at være omfattet af denne ordning. Denne valgmulighed gælder i to kalenderår;

— tjenesteydelser, herunder også transportydelser og dertil knyttede ydelser — men ikke tjenesteydelser, der er fritaget jf. artikel 13 — når de er direkte knyttet til de under nærværende litra b) omhandlede transaktioner.

— tjenesteydelser leveret af mellemmand, der handler i andres navn og for andres regning, når de medvirker ved de under nærværende litra b), første, andet og tredje led omhandlede transaktioner.

c) Der skal svares merværdiafgift af erhverver mod vederlag af goder, som leveres af afgiftspligtige personer efter reglerne i litra b), første og andet led. Ved »erhvervelse af et gode« forstås erhvervelse af retten til som ejer at råde over et materielt gode. Erhvervelsen anses at have fundet sted på det sted, hvor godet befinder sig på det tidspunkt, hvor forsendelsen eller transporten er kommet frem til erhververen. Dermed udløses afgiften, og den forfalder til betaling på det tidspunkt, hvor erhvervelsen har fundet sted.

Med erhvervelsen af goder mod vederlag sidestilles de tilfælde, hvor:

— afgiftspligtige personer, hvis virksomhed er helt fritaget for afgift, eller de i artikel 4, stk. 5, omhandlede ikke-afgiftspligtige personer, til erhvervsmæssig brug i ankomstmedlemsstaten overfører et gode, som de har udtaget fra deres virksomhed i afgangsmemberstaten. Ankomstmedlemsstaten træffer de fornødne foranstaltninger med henblik på at undgå dobbeltbeskatning:

— afgiftspligtige personer til erhvervmæssig brug i ankomstmedlemsstaten overfører et gode, som de har udtaget fra deres virksomhed i afgangsmedlemsstaten, når dette gode ikke er helt eller delvis fradragsberettiget i ankomstmedlemsstaten. Ankomstmedlemsstaten træffer de fornødne foranstaltninger med henblik på at undgå dobbeltbeskatning.

Er det sted, hvorfra forsendelsen eller transporten af goderne udgår, beliggende i en anden medlemsstat end erhvervsmedlemsstaten, anses leveringen foretaget af erhververen samt stedet for eventuelle senere leveringer uanset bestemmelserne i artikel 8, stk. 1, litra a), at have fundet sted i erhvervsmedlemsstaten.

- d) Beskatningsgrundlaget for erhvervelsen er det samme som det, der ville være gældende, hvis tilsvarende goder var blevet leveret i indlandet, jf. artikel 11 punkt A, stk. 1 og 2, samt artikel 11 punkt C. I afgiftsgrundlaget for erhvervelsen medregnes — i det omfang, hvor de ikke allerede er indregnet heri — udgifter i tilknytning til erhvervelsen, såsom udgifter til provisioner, emballage, transport og forsikring, der påløber, indtil forsendelsen eller transporten er ankommet til erhververens land.

For så vidt angår overførslen af et af de i litra c), andet afsnit omhandlede goder, opgøres beskatningsgrundlaget efter reglerne i artikel 11 punkt A, stk. 1, litra b).

Den momsats, der skal pålignes ved erhvervelsen af et gode, er den der anvendes i indlandet ved levering af samme gode.

- e) I de under litra a) omhandlede tilfælde betales afgiften efter reglerne i artikel 21, stk. 1, litra a).

I de under litra c) omhandlede tilfælde skal erhververen angive erhvervelsen og betale afgiften. Gennemføres den afgiftspligtige transaktion af en erhverver, der er etableret i udlandet, kan medlemsstaterne bestemme, at afgiften skal betales af en anden person — til dette formål kan der f. eks. udpeges en afgiftsrepræsentant.

Er en person, der hæfter for afgiftens betaling, en ikke-afgiftspligtig person eller en afgiftspligtig person, som er fritaget fra pligten til at indgive momsangivelse, træffer medlemsstaterne de fornødne foranstaltninger for at sikre, at den pågældende opfylder de under litra k) fastsatte forpligtelser. Med henblik herpå kan medlemsstaterne indføre forenklede ordninger med hensyn til forpligtelser og årlig angivelse.

- f) Leveringsstedet for de i artikel 9, stk. 2, litra e), omhandlede tjenesteydelser, der leveres til aftagere etableret uden for Fællesskabet eller til afgiftspligtige personer etableret inden for Fællesskabet, men uden for tjenesteyderens land, anses at være det sted, hvor aftageren har etableret hjemstedet for sin erhvervsvirksomhed eller et fast forretningssted, til hvilket tjenesteydelsen præsteres, eller i mangel heraf aftagerens bopæl eller sædvanlige opholdssted.

- g) Medlemsstaterne kan give afgiftspligtige personer i deres land mulighed for at vælge at svare afgift af de i artikel 13 punkt B, litra d), anførte transaktioner.

- h) Medlemsstaterne indrømmer afgiftsfritagelse for erhvervelse af goder, når leveringen af disse goder under alle omstændigheder ville have været fritaget for afgift i indlandet. Medlemsstaterne indrømmer ligeledes afgiftsfritagelse for erhvervelse af goder, når indførslen under alle omstændigheder ville være fritaget i henhold til artikel 14, stk. 1, litra d) og g).

- i) Med forbehold af det i artikel 29 omhandlede samråd kan medlemsstaterne fritages for erhvervelse, indførsel og levering af goder til en afgiftspligtig person med henblik på udførsel til en anden medlemsstat eller et tredjeland i uforandret stand eller efter forarbejdning, samt tjenesteydelser i forbindelse med denne afgiftspligtige persons eksportvirksomhed inden for grænserne af beløbet for den pågældende udførsel i løbet af de foregående tolv måneder.

- j) Gældende fradragsretsregler finder også anvendelse på den merværdiafgift, som skyldes eller er erlagt for de under litra c) omhandlede indkøb. Den afgift, som en afgiftspligtig person skylder eller har erlagt i en medlemsstat

— for goder, den pågældende får eller vil få leveret af en afgiftspligtig person

— for indførte goder eller goder, der har været genstand for en erhvervelse

— og for tjenesteydelser, den pågældende får eller vil få leveret af en afgiftspligtig person

kan dog ikke være fradragsberettiget i en anden medlemsstat. For afgiftspligtige personer etableret inden for Fællesskabets område bestemmes retten til tilbagebetaling af afgiften i overgangsperioden efter reglerne i direktiv 79/1072/EØF.«

k) Uanset artikel 22 finder følgende bestemmelser anvendelse:

»1. Enhver afgiftspligtig person skal anmelde påbegyndelse, ændring og ophør af sin virksomhed som afgiftspligtig.

2. Enhver afgiftspligtig person skal føre regnskaber, der er tilstrækkeligt detaljerede til at muliggøre merværdiafgiftens anvendelse og afgiftsmyndighedernes kontrol dermed.

3. a) Enhver afgiftspligtig person skal udstede en faktura eller et andet tilsvarende dokument for levering af goder og tjenesteydelser foretaget for andre afgiftspligtige samt for ikke-afgiftspligtige som defineret i artikel 4, stk. 5, og opbevare en kopi af samtlige udstedte dokumenter. Denne forpligtelse gælder, hvadenten de i dette stykke omhandlede personer er afgiftspligtige eller ikke-afgiftspligtige i henhold til artikel 4, stk. 5, i indlandet eller i en anden medlemsstat.

Enhver afgiftspligtig person skal ligeledes udstede en faktura for de afdrag, som han modtager fra en anden afgiftspligtig, før leveringen har fundet sted eller tjenesteydelsen er afsluttet.

b) Fakturaen skal indeholde tydelig angivelse af prisen uden afgift, afgiften svarende til de forskellige afgiftssatser, samt eventuelle fritagelser.

For de under litra b), i nærværende artikel omhandlede transaktioner skal fakturaen desuden indeholde angivelse af momsregistreringsnummer for såvel den afgiftspligtige person, der leverer goderne, som den person, der har erhvervet dem.

c) Medlemsstaterne fastsætter de kriterier, ifølge hvilke et dokument kan anses for at svare til en faktura.

4. Enhver afgiftspligtig person skal afgive en angivelse inden for en af hver medlemsstat nærmere fastsat frist. Denne frist må højst være på to måneder regnet fra udløbet af hver afgiftsperiode. Afgiftsperioden fastsættes af medlemsstaterne til én, to eller tre måneder. Medlemsstaterne kan dog fastsætte forskellige perioder, der imidlertid ikke må overstige et år.

Angivelsen skal indeholde alle nødvendige oplysninger til fastsættelse af den skyldige afgift og de fradrag, der skal foretages, samt i givet fald det samlede beløb for de under litra b), omhandlede leveringer, og de under litra c) omhandlede erhvervelser samt — såfremt det er nødvendigt for fastlæggelsen af beregningsgrundlaget — det samlede beløb for de transaktioner, der vedrører denne afgift og disse fradrag, samt beløbet for de afgiftsfri transaktioner.

5. Enhver afgiftspligtig person skal indbetale merværdiafgiftens nettobeløb samtidig med afgivelsen af den periodiske angivelse. Medlemsstaterne kan dog fastsætte en anden tidsfrist for indbetalingen af dette beløb eller opkræve acantobeløb.

6. Medlemsstaterne kan kræve, at den afgiftspligtige person afgiver en angivelse indeholdende alle de i stk. 4 nævnte oplysninger vedrørende samtlige transaktioner i det forudgående år. Denne angivelse skal ligeledes indeholde alle nødvendige oplysninger til brug for eventuelle berigtigelser.

7. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger, med henblik på at personer, som i henhold til artikel 21, nr. 1, litra a) og b), anses som betalingspligtige i stedet for en afgiftspligtig person etableret i udlandet, eller som hæfter solidarisk for erlæggelsen, opfylder ovennævnte forpligtelse til angivelse og betaling.

8. Uden at dette berører de bestemmelser, der skal vedtages i medfør af artikel 17, stk. 4, og uden at tilsidesætte kravet om ligebehandling mellem indenlandske transaktioner og transaktioner inden for Fællesskabet, kan medlemsstaterne fastsætte andre forpligtelser, som de skønner nødvendige for at sikre en korrekt opkrævning af afgiften og for at undgå svig.

9. Med undtagelse af forpligtelsen til at fakturere de i litra b) omhandlede leveringer kan medlemsstaterne fritage afgiftspligtige personer for

— visse andre forpligtelser

— enhver anden forpligtelse, når disse personer udelukkende gennemfører afgiftsfritagede transaktioner

— betaling af den skyldige afgift, når beløbet er ubetydeligt.

10. Efter anmodning fra en afgiftspligtig person, en ikke-afgiftspligtig person som defineret i artikel 4, stk. 5, eller en afgiftspligtig person, der er omfattet af ordningen i artikel 24 og 25, udsteder de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvori vedkommende er etableret, en attest for hans momsmæssige status, såfremt ansøgeren opfylder betingelserne i litra b), andet led. Er sælgeren allerede i besiddelse af en sådan attest, er erhververen dog ikke forpligtet til at fremlægge en ny attest i løbet af det kalenderår, for hvilket attesten er udstedt.

Denne attest udfærdiges i overensstemmelse med modellen i bilaget.

De afgiftspligtige personer og de i artikel 4, stk. 5, omhandlede ikke-afgiftspligtige personer, som allerede har fået udstedt en attest, har pligt til at indgive ny ansøgning, såfremt der sker ændringer i deres momsmæssige status.«

3. Artikel 3 affattes således:

»1. Følgende direktiver ophører med at have virkning den 31. december 1992:

- Rådets direktiv 83/183/EØF
- Rådets direktiv 74/651/EØF

2. Følgende direktiver ophører med at have virkning den 31. december 1992, for så vidt angår forbindelserne inden for Fællesskabet:

- Rådets direktiv 69/169/EØF
- Rådets direktiv 83/181/EØF
- Rådets direktiv 85/362/EØF

3. Følgende direktiver ophører med at have virkning den 31. december 1996:

- Rådets direktiv 79/1072/EØF
- Rådets direktiv 83/182/EØF«

4. Som artikel 4a indsættes følgende:

»Artikel 4a

Artikel 11 punkt C, stk. 2, i direktiv 77/388/EØF affattes således:

2. Såfremt de elementer, som tjener til bestemmelse af beskatningsgrundlaget, er angivet i en anden møntsort end den, som anvendes i den medlemsstat, hvor værdifastsættelsen sker, omregnes beløbet efter den senest noterede sælgerkurs på det eller på de mest repræsentative valutamarkeder i den pågældende medlemsstat på det tidspunkt, hvor afgiften forfalder, idet medlemsstaterne fastsætter de nærmere vilkår herfor.«

BILAG

MOMSREGISTRERINGSATTEST

.....
.....
(Navn og adresse på den ansvarlige myndighed)

attesterer, at:

.....
.....
(Navn og fornavn eller firma)

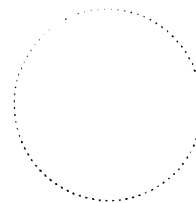
.....
.....
(Virksomhedens art)

.....
.....
(Adresse)

er optaget i momsregisteret under nr. (1) som en virksomhed med ret til at få leveret afgifts-fritagede goder i henhold til artikel 2, litra b), i direktiv KOM(87) 322 som ændret ved direktiv KOM(90) 182.

.....
(Dato)

Myndighedens
påtegning og
stempel

.....
(Navn og stilling)

.....
(Underskrift)

.....
(1) Har ansøgeren intet momsregistreringsnummer, skal den ansvarlige myndighed angive grunden hertil.

.....